

Prezidentas Henris B. Airingas
Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

Dėkingumas Šabo dieną

Pastarųjų dienų šventiesiems Šabas yra dėkingumo ir meilės diena.

Mano brangūs broliai ir seserys Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje, esantys visame pasaulyje, esu dėkingas, kad Prezidentas Tomas S. Monsonas paprašė manęs kalbėti konferencijoje šią Šabo dieną. Meldžiu, kad Šventoji Dvasia mano žodžius nuneštų į jūsų širdis.

Šiandien trokštu pakalbėti apie širdies jausmus. O konkrečiai pakalbėsiu apie dėkingumą – ypač per Šabą.

Dėkingumą jaučiame už daugelį dalykų: už nepažįstamojo gerumą, už valgi išalkus, už sausą pastogę kilus audroms, už lūžusio kaulo sugijimą ir už širdingą naujagimio riksmą. Daugelis prisimena, kokie dėkingi esame tokiais momentais.

Pastarųjų dienų šventiesiems toks dėkingumo ir meilės momentas – netgi visa diena – yra Šabas. 1831 m. šventiesiems, esantiems Džeksono apygardoje, Misūrije, Viešpats nurodė savo maldas ir padėkas kreipti į dangų. Tiems ankstyviesiems šventiesiems buvo duotas apreiškimas apie tai, kaip laikytis Šabo dienos ir kaip pasninkauti bei melstis.¹

Jiems, o ir mums, Viešpaties buvo pasakyta, kaip per Šabą reikia garbinti ir reikšti padėką. Kaip suprantate,

dovanų teikėjams svarbiausia yra mūsų jiems jaučiama meilė. Štai Viešpaties žodžiai apie tai, kaip per Šabą reikšti padėką ir mylėti:

„Aš duodu jiems įsakymą, sakydamas taip: mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa galia, protu ir stiprybe; ir tarnausi jam Jėzaus Kristaus vardu. [...]“

Visame kame dėkosi Viešpačiui, savo Dievui.

Atnašausi Viešpačiui, savo Dievui, auką teisume, būtent sudužusios širdies ir atgailaujančios dvasios auką².

Po to Viešpats įspėja, kaip pavojinga nustoti dėkoti dovanų teikėjams – Dangiškajam Tėvui ir Jėzui Kristui: „Ir niekuo žmogus neįžeidžia Dievo, arba jo rūstybė neužsidega prieš nieką kitą, kaip tik prieš tuos, kurie nepripažįsta visame jo rankos ir nepa-klūsta jo įsakymams“³.

Dauguma iš jūsų, besiklausančiųjų, jau džiugiai Šabą laikote atminimo ir padėkos už Dievo palaiminimus dienai. Prisimenate šią žinomą giesmę:

*Kai bangų likimo blaškomas esi,
Kai baisu, nešviečia tau viltis šviesi,
Suskaičiuok malones, jas
išvardink tu
Ir mustebsi, kiek tau davė Viešpats jų.*

*Kiek malonių,
Jas išvardink tu.
Kiek malonių,
Dievo tau duotų. [...]*

*Rūpesčiai užgriuvo? Pajutai
vargus?
Tau atrodo kryžius tavo per
sunkus?
Suskaičiuok malones, abejonės
dings,
Eisi ir dainuosi, keliai nebelinks.⁴*

Sulaukiu laiškų ir vizitų iš ištikimų pastarųjų dienų šventųjų, kuriuos užgriuvo rūpesčiai. Kai kurie jų jaučiasi visko netekę. Viliuosi ir meldžiu, kad mano žodžiai apie dėkingumą per Šabą padės išsklaidyti jūsų abejones, o jūsų širdims – užgiedoti.

Vienas palaiminimas, už kurį galime jaustis dėkingi, yra tai, kad mes apskritai esame sakramento susirinkime, kuriame Jo vardu yra susirinkę daugiau nei vienas ar du Jo mokiniai. Yra tokių, kurie namuose negali pakilti iš lovos. Yra tokių, kurie norėtų būti ten, kur esame mes, tačiau tarnauja ligoninėse ar rūpinasi viešuoju saugumu, ar rizikuodami savo pačių gyvybe gina mus kokioje nors dykumoje ar džiunglėse. Tai, kad su dar bent vienu šventuoju galime drauge priimti sakramentą, padės mums pajauti dėkingumą ir meilę už Dievo gerumą.

Pranašo Džozefo Smito ir sugrąžintosios Evangelijos dėka galime priskaičiuoti kitą palaiminimą – galimybę kiekvieną savaitę priimti įgaliotų Dievo tarnų ruošiamą, laiminamą ir išdalinamą sakramentą. Galime būti dėkingi tuomet, kai Šventoji Dvasia mums patvirtina, jog tų įgaliotų

kunigystės turėtojų skaitomus sakramento maldų žodžius patvirtina mūsų Dangišskasis Tėvas.

Iš visų palaiminimų, kuriuos galime suskaičiuoti, vienas didžiausių yra atleidimo jausmas, ateinantis priimant sakramentą. Gelbėtoji pajusime gilesnę meilę ir dėkingumą, nes Jo begalinės aukos dėka galime būti apvalyti nuo nuodėmės. Priimdami duoną ir vandenį atmename, kad Jis kentėjo už mus. O jausdami dėkingumą už tai, ką Jis dėl mūsų padarė, pajusime Jo meilę mums ir savo meilę Jam.

Dėl gaunamos meilės palaiminimo mums bus lengviau laikytis įsakymo „visuomet Jį atminti“⁵. Kaip ir aš, jūs galite jausti meilę ir dėkingumą už Šventąją Dvasią, kurią Dangišskasis Tėvas pažadėjo būsiant visuomet su mumis, jei tik liksime ištikimi savo sudarytomis sandoroms. Kiekvieną sekmadienį galime suskaičiuoti visas tokias palaimas ir jausti dėkingumą.

Šabo diena taip pat yra tobulas metas prisiminti sandorą, kurią sudarėme krikšto vandenyse – mylėti ir tarnauti Dangiškojo Tėvo vaikams. Šį pažadą Šabo dieną galime vykdyti visa širdimi dalyvaudami klasėse ir kvorumuose ir puoselėdami tikėjimą bei meilę tarp ten esančių brolių ir seserų. Į šį pažadą įeina džiaugsmingas savo pašaukimų vykdymas.

Esu dėkingas už daugybę sekmadienių, kuomet mokiau diakonų kvorumą Beautiful mieste, Jutoje, o taip pat sekmadieninės mokyklos klasę Aidahe. Net prisimenu laikus, kuomet tarnavau savo žmonos padėjėju pas lopšelinukus, kur pagrindinė mano užduotis buvo dalinti žaislus ir juos surinkti.

Tik gerokai vėliau per Dvasią supratau, kad tokia paprasta mano tarnystė Viešpačiui buvo tikrai reikalinga Dangiškojo Tėvo vaikams. Sunku patikėti, tačiau kai kurie vėliau prisimindavo ir dėkodavo už mano netobulus bandymus tomis Šabo dienomis patarnauti jiems vietoj Mokytojo.

Kadangi kartais patys nepastebime savo tarnystės per Šabą rezultatų, todėl galime nepastebėti kitų

Viešpaties tarnų bendro tarnystės rezultato. Tačiau Viešpats, per Savo ištikimus ir nuolankius tarnus, tyliai ir pernelyg neafišudamas plečia savo karalystę į šlovingąją tūkstantmečio ateitį. Jos augančią didybę galima pamatyti per Šventąją Dvasią.

Užaugau sakramento susirinkimus lankydamas mažame Naujojo Džersio skyriuje, kuriame tebuvo keli nariai ir viena, mano paties, šeima. Prieš septyniasdešimt penkerius metus Filadelfijoje buvau pakrikštytas vieninteliuose mums pasiekiamuose Bažnyčios maldos namuose visoje Pensilvanijoje ar Naujajame Džersyje. Ir štai ten, kur tada Prinstone, Naujojo Džersio valstijoje, tebuvo vienas mažas skyrius, dabar yra dvi didelės apylinkės. Ir vos prieš keletą dienų tūkstančiai jaunuolių šoko ir dainavo švęsdami Filadelfijos šventyklos Pensilvanijoje pašventinimą.

Kai buvau vaikas, mane pašaukė apygardos misionieriumi vieninteliuose Albučerko maldos namuose, Naujojoje Meksikoje, kuriuose sekmadieniais rinkdavomės garbinti. Šiandien ten yra šventykla ir keturi kuolai.

Iš Albučerko išvykau studijuoti į Kembridžą Masačusetse. Ten tebuvo vieni maldos namai ir apygarda, apėmusi didžiąją Masačusetso ir Rod Ailando dalį. Tose gražiose kalvotose vietovėse man tekdavo važinėti į sakramento susirinkimus mažučiuose skyriuose, kurių dauguma buvo įsikūrę nuomojamose patalpose ar nedideliuose pritaikytuose susirinkimams namuose. Šiuo metu ten, Belmonte, Masačusetse, stovi šventoji Dievo šventykla, o kuolai išsiplėtę per visą tenykštę vietovę.

Tuomet aš dar aiškiai nepastebėjau, jog Viešpats per tuos mažus sakramento susirinkimus ant žmonių liejo savo Dvasią. Galėjau tai jausti, tačiau nepastebėjau Viešpaties ketinimų statyti ir šlovinti savo karalystę mąsto ir trukmės. Vienas pranašas per apreiškimą pamatė ir užrašė tai, ką mes patys šiuo metu galime matyti. Nefis kalbėjo, jog skaičiumi nebūsime

gausūs, tačiau bendra mūsų šviesa bus įspūdinga:

„Ir buvo taip, kad aš pamačiau Dievo Avinėlio bažnyčią ir ji buvo negausi. [...]“

Ir buvo taip, kad aš, Nefis, išvydau Dievo Avinėlio galią, nusileidusią ant Avinėlio bažnyčios šventųjų ir ant Viešpaties sandoros žmonių, kurie buvo išsklaidyti ant viso žemės veido; ir jie buvo ginkluoti teisumu ir Dievo galia su didele šlove“⁶.

Šiame Evangelijos laikotarpyje mūsų aplinkybės ir būsimos galiybės yra panašiai aprašomos Doktrinoje ir Sandorose:

„Kol kas dar nesupratote, kokius didelius palaiminimus Tėvas laiko savo rankose ir yra paruošęs jums; ir dabar jūs negalite visko pakelti; tačiau būkite džiugūs, nes aš jus vesiu. Karalystė yra jūsų, ir jos palaiminimai yra jūsų, ir amžinybės turtais yra jūsų.“

Ir tas, kuris viską priima su *dėkingumu*, bus padarytas šlovingas; ir šios žemės dalykai bus jam pridėti, netgi šimteriopai, taip, su kaupu“⁷.

Aš jaučiau, kad visoje Bažnyčioje vyksta augančio dėkingumo už Dievo palaimas ir meilę transformacija. Atrodo, kad tarp Bažnyčios narių ji greičiau įvyksta tada ir ten, kur yra išbandomas jų tikėjimas, kur jie turi melsti Dievo pagalbos bent išgyventi.

Laikai, kuriais gyvensime, bus susiję su sunkiais išbandymais, lygiai kaip tai buvo ir Almos žmonėms, kuomet valdant žiauriajam Amulonui jiems buvo uždėtos pernelyg sunkios naštos:

„Ir buvo taip, kad jų suspaudimuose atėjo jiems Viešpaties balsas, sakantis: Pakelkite galvas ir būkite paguosti, nes aš žinau apie sandorą, kurią sudarėte man; ir aš sudarysiu sandorą su savo žmonėmis ir išvaduosiu juos iš vergijos.“

Ir aš taip pat palengvinsiu naštas, kurios užkrautos ant jūsų pečių, kad net nejusite jų ant savo nugarų, netgi būdami vergijoje; ir tai aš padarysiu, kad po to būtumėte man liudytojai ir kad užtikrintai žinotumėte, kad aš,

Viešpats Dievas, aplankau savo žmones jų suspaudimuose.

Ir dabar buvo taip, kad naštos, kurios buvo užkrautos ant Almos ir jo brolių, buvo padarytos lengvos; taip, Viešpats sustiprino juos, kad jie galėjo lengvai nešti savo naštas, ir jie džiugiai ir kantriai pasidavė visai Viešpaties valiai“⁸.

Mes esame liudininkai to, jog kas kart, kai tik laikėmės sandorų su Dievu, ypač kai tai būdavo sunku, Jis išklausė mūsų padėkos už Jo pagalbą mums maldas ir į jas atsakė patiprindamas tikėjimą išverti. Ir tikrai ne kartą Jis mus pradžiugino ir patiprino.

Turbūt svarstote, ką galėtumėte daryti, kad šią Šabo dieną savo gyvenimu ir garbinimu parodytumėte dėkingumą ir stiprintumėte save ir

kitus prieš laukiančius išbandymus.

Galite šiandien pradėti nuo asmeninės ir šeimos maldos, dėkodami Dievui už tai, ką Jis yra dėl jūsų padaręs. Galite melsti žinojimo, ką Viešpats norėtų, jog jūs nuveiktumėte tarnaudami Jam ir kitiems. O ypač galite melstis, kad Šventoji Dvasia jums parodytų tą, kuris yra vienišas ar stokojantis ir kurį Viešpats norėtų, jog jūs aplankytumėte.

Galiu jums pažadėti, jog į jūsų maldas bus atsakyta, ir jei tik elgsitės sulig gautais atsakymais, tai Šabo dienoje atrasite džiaugsmą ir jūsų širdyje nebeišsities dėkingumas.

Liudiju, kad Dievas Tėvas jus pažįsta ir myli. Iš meilės jums Gelbėtojas, Viešpats Jėzus Kristus, atpirko jūsų nuodėmes. Jie – Tėvas ir Sūnus

– žino jūsų vardą taip pat, kaip žinojo pranašo Džozefo Smito vardą jam pasirodant. Liudiju, kad tai yra Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir kad Jis vykdytų jūsų su Dievu sudaromas ir atnaujinamas sandoras. Pati jūsų prigimtis ims panašėti į Gelbėtojo. Būsute sustiprinti prieš pagundas ir prieš abejones dėl tiesos. Šabo diena jums teiks džiaugsmą. Apie tai jums pažadu Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

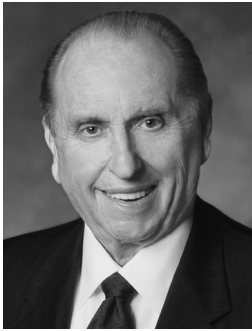
1. Žr. Doktrinos ir Sandorų 59.
2. Doktrinos ir Sandorų 59:5; 7–8.
3. Doktrinos ir Sandorų 59:21.
4. Žr. „Suskaičiuok malones“, *Giesmės*, Nr. 136.
5. Moronio 4:3; 5:2; Doktrinos ir Sandorų 20:77, 79.
6. 1 Nefio 14:12, 14.
7. Doktrinos ir Sandorų 78:17–19; kursyvas pridėtas.
8. Mozijo 24:13–15.

Mokymai mūsų laikams

Nuo 2016 m. lapkričio iki 2017 m. balandžio ketvirtų sekmadienių Melchizedeko kunigystės ir Paramos bendrijos pamokas reikia ruošti pagal vieną ar daugiau 2016 m. spalio visuotinės konferencijos kalbų. 2017 m. balandžio mėnesį galima ruošti pagal balandžio arba spalio visuotinių konferencijų kalbas. Kalbas turi parinkti kuolo ar apygardos prezidentai arba šią atsakomybę jie gali pavesti vyskupams ar skyrių prezidentams.

Konferencijos kalbas (įvairiomis kalbomis) galite rasti internete adresu

conference.lds.org.

Prezidentas Tomas S. Monsonas

Tobulas kelias į laimę

*Liudiju apie didžią dovaną, kuri yra mūsų Tėvo planas mums.
Tai yra vienintelis tobulas kelias į ramybę ir laimę.*

Mano mylimi broliai ir seserys, tiek čia, Konferencijų centre, tiek visame pasaulyje, esu nepaprastai dėkingas, kad šį rytą galiu pasidalinti savo mintimis su jumis.

Prieš penkiasdešimt dvejus metus, 1964 m. liepą, turėjau užduotį Niujorko mieste per ten vykusią pasaulinę parodą. Vieną ankštų rytą aplankiau parodos Mormonų paviljoną. Atvykau kaip tik prieš prasidedant Bažnyčios filmui *Žmogaus laimės paieškos*. Tai filmas apie išgelbėjimo planą, nuo tada tapęs Bažnyčios klasika. Atsisėdau šalia maždaug 35 metų jaunuolio. Trumpai pakalbėjome. Jis nebuvo Bažnyčios narys. Po to šviesos prigeiso, ir filmas prasidėjo.

Klausėmės pasakotojo balso, užduodančio labai aktualius ir visuotinius klausimus: iš kur atėjau? Kodėl esu čia? Kur keliausiu po šio gyvenimo? Visų ausys atidžiai klausėsi atsakymų, ir visų

akys atidžiai stebėjo, kas buvo rodoma. Buvo pavaizduotas mūsų ikimirtingasis gyvenimas ir paaiškinta mūsų gyvenimo žemėje prasmė. Matėme jaudinančiai pavaizduotą senelio išėjimą iš šio gyvenimo ir jo šlovingą susitikimą su mylimaisiais, nukeliavusiais į dvasių pasaulį prieš jį.

Pasibaigus šiam nuostabiam mūsų Dangiškojo Tėvo plano mums pristatymui, žmonės iš salės ėjo tylėdami, daugelis akivaizdžiai sužadinti filmo žinios. Šalia manęs sėdėjęs jaunuolis nesistojė. Paklausiau, ar jam patiko filmas. Jis tvirtai tarė: „Tai tiesa!“

Mūsų Tėvo planą, skirtą mūsų laimei ir išgelbėjimui, mūsų misionieriai skelbia visame pasaulyje. Ne visi, kurie girdi šią dievišką žinią, ją priima ir gyvena pagal ją. Tačiau, visur vyrai ir moterys, kaip tas mano jaunasis draugas Niujorko pasaulinėje parodoje, atpažįsta tiesą ir tvirtai stoja ant kelio,

saugiai nuvesiančio juos namo. Jų gyvenimai pasikeičia visiems laikams.

Svarbiausias asmuo tame plane yra mūsų Gelbėtojas Jėzus Kristus. Be Jo apmokančios aukos viskas būtų prarasta. Tačiau nepakanka vien tik tikėti Juo ir Jo misija. Turime dirbti ir mokytis, tyrinėti ir melstis, atgailauti ir tobulėti. Turime žinoti Dievo įstatymus ir gyventi pagal juos. Turime priimti Jo gelbstinčias apeigas. Tik tai darydami pasieksime tikrą ir amžiną laimę.

Esame palaiminti, kad *turime* tiesą. Esame įpareigoti *dalintis* tiesa. Tad *gyvenkime* pagal tiesą, kad galėtume įgyti viską, ką Tėvas turi mums paruošęs. Jis daro tik tai, kas yra mūsų labui. Jis yra pasakęs mums: „Tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“¹.

Iš savo sielos gelmių ir su visu nuolankumu liudiju apie didžią dovaną, kuri yra mūsų Tėvo planas mums. Tai yra vienintelis tobulas kelias į ramybę ir laimę tiek šiame, tiek būsimajame pasaulyje.

Mano broliai ir seserys, baigdamas palieku jums savo meilę ir palaiminimą, ir tai darau mūsų Gelbėtojo ir Išpirkėjo, būtent Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. Mozės 1:39.